

Uge, saaledes at Udbetalingen af Dagpengene med deres bestemte Beløb kan begynde med den 14de Uges Udløb". De Bestemmelser, der saaledes skulle træffes, ere altsaa Bestemmelserne om Størrelsen af den Dagløn, efter hvilken den vedkommende skal have sin Understøttelse beregnet i Form af Dagpenge. Tidligere havde vi en Regel om, at hans Invaliditetsgrad skulde bestemmes, nu skal der kun tages Bestemmelse om Værdien af de Ting, som vedkommende Arbejder oppebærer i Form af Dagløn, enten det saa er Naturalydelse eller Penge.

Til § 7 stilles der den Ændring, at det er tilladt Arbejdsgiverne at forlange Lægeattest hver Uge, men samtidig indføres Bestemmelsen om, at de skulle betale de dermed forbundne Omkostninger. § 9, 2det Stykke, vil efter de foreslaaede Ændringer komme til at lyde saaledes: „Hvor Arbejdsgiveren vedbliver at yde en dag- eller ugelønnet Arbejder den fulde Løn, uagtet denne ikke er fuldstændig arbejdsdygtig, er Arbejdsgiveren berettiget til derimod at oppebære de Arbejderen hos Forsikringsselskabet efter den tegnede Forsikring tilkommende Dagpenge“. Der skal altsaa foreligge Attest for, at vedkommende er fuldstændig arbejdsdygtig. I Stedet for § 10 foreslaas en helt ny Paragraf saalydende: „Arbejderforsikringsraadet kan, saafremt Forholdene gøre det ønskeligt, bestemme, at Dagpengene skulle indbetales til det, for at Raadet derefter kan udbetale dem til den tilskadekomne, ligesom Raadet ogsaa kan udrede Dagpengene til de tilskadekomne efter de givne Regler og derpaa inddrage de udlagte Beløb hos Arbejdsgiveren eller Forsikringsselskabet“. Forandringen i Forhold til Lovforslaget er kun den, at Udvalget ikke har ment, at Raadet forskudsvis skulde kunne udbetale Dagpengene. I §§ 11 og 12 er der ikke foreslaaet Forandringer.

Til § 13 foreslaas ligeledes en ny Affattelse, saalydende: „Har Arbejdsgiveren eller den, hvem det ifølge § 8 i Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 paahviler, ikke foretaget den foreskrevne Anmeldelse af et Ulykkestilfælde, skal dette ikke være til Hinder for, at tilskadekomne senere kan rejse Krav paa Erstatning, naar saadant sker inden Udløbet af et Aar efter den Dag, Ulykkestilfældet er indtruffet.“ Denne Forandring er sket for at sikre os mod den Mulighed, som jeg før nævnte, at Arbejdsgiveren undlader at anmelde et Ulykkestilfælde for muligvis at fritage sig for Erstatningspligt. Hvis det sker, skal det altsaa ikke være

til Hinder for, at en Arbejder paa et senere Tidspunkt kan rejse Erstatningskrav, naar det kun sker inden Udløbet af 1 Aar. Til § 14 stilles et Ændringsforslag, hvorved i sidste Linie „et Aar efter Ulykkestilfældets Dato“ ændres til „et Aar efter Tilkendegivelsens Dato“. Til § 15 er der foreslaaet den Tilføjelse, at Lægeerklæringen skal betales af Arbejdsgiveren; det er altsaa den Lægeerklæring, der skal følge med Anmeldelsen af det forefaldne Ulykkestilfælde.

Til § 16 foreslaas der kun den Ændring, at der i Slutningen af sidste Stykke, hvor der staar: „Saadan Genoptagelse kan dog ikke finde Sted ud over to Aar efter den første Afgørelse“, skal tilføjes: „saafremt Begæring derom fremkommer fra den tilskadekomnes Side“, altsaa i saadanne Tilfælde, hvor Sagen tidligere har været optagen, men ikke har faaet sin endelige Afgørelse, kan Genoptagelse finde Sted, saafremt Begæring fremkommer fra den tilskadekomnes Side. Til § 17 er der ligeledes stillet et Ændringsforslag. Efter den bestaaende Forsikringslov er det noget, der er almindeligt eller i hvert Fald er indtruffet, at enkelte Forsikringsselskaber have truffet Aftale om at sikre sig mod at komme til at betale Lægeattesten ved at føre det over paa Arbejdsgiverne. Hvis dette er Tilfældet, skal den her foreslaaede Ændring medføre, at en saadan Aftale ikke har Virkning længere end 5 Aar, og saa skal det indføres i de bestaaende Kontrakter, at det skal betales af Forsikringsselskabet, altsaa paa Arbejdsgiverens Vegne. Til § 18 foreslaas der kun en Ændring af ren redaktionel Art, nemlig at den kommer til at lyde saaledes: „Nærværende Lovs Bestemmelser træde i Stedet for de imod samme stridende Regler i Lov Nr. 4 af 7. Januar 1898 §§ 5, 7, 8, 10, 16 og 17 givne Forskrifter om Dagpenge o. s. v.“ Disse Ændringer har Udvalget ment skulde klargøre Forstaaelsen af de Paragraffer, som de omhandle, og det indstiller dem derfor til det høje Tings Vedtagelse.

Indenrigsministeren (*Enevold Sørensen*): Da jeg om et Par Minutter skulde være beskæftiget i det andet Ting, har jeg ønsket allerede nu at tage Ordet. Mine Bemærkninger kan indskrænkes til meget faa, væsentlig kun en Tak til det ærede Udvalg for dets Tiltræden af Lovforslaget. Om de allerfleste af de af Udvalget stillede Ændringsforslag gælder det, at jeg betragter dem som Forbedringer af Lov-